

BORSZEM JANKÓ

MÉG EGY INTÉS.

T—a K—n. Aki közületek megbecsüli magát, azé legyen ez a kenyér. Aki e kenyeret fitymálja, annak nem fogom megengedni, hogy elrontsa a tisztas munkás gusztusát!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziak-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

1848—1884.

— Márczius 15. —

HONNAN jösz rügyfakasztó enyhe szél,
Melytől sirjából a tavasz kikél?

»Az Úr ajkáról vagyok lehelet:
Áldjátok értem ezt a szent nevet.«

Szól és tovább leng, — merre áthalad,
Meg-megrepszti a börtönfalat,
Kezdetben a rés alig látható, —
Egy-két széthordott *mag szemnek* való —

De a mag gyorsan fejti a csirát,
Hajt a gyökér a szük nyíláson át, —
Enged a kő, — szétmállik a ragasz,
A rab feleszmél: »megjött a tavasz!« ...

Lerázza békóit a gondolat,
A napsugár a börtönmélyre hat,
Aján csókolja ott a *vértanút*,
Lehull a zár: »szabad vagy; nyílt az út!...«

Dicsőség napja! — melyen megjelent
Az uj megváltó, — légy örökre szent!
A mig magyar kebelben szív dobog
A te áldott emléked élni fog.

S *Ti*, kik e nap hajnalderületén
Ott voltatok a *munka* kezdetén,
Kik ápolátok a virágokat
A fán, mely ma gazdag gyümölcsöt ad:

Kiknek azóta fürtje hófehér,
Hozsánna néktek és örök babér!
Soká lássátok: hogy virul a hon,
S ugy menjete majd el mint Simeon!

S nektek, pihenni megtért harcosok:
Boldog, szabad föld légyen sirotok!
Mig érbredésre a kürt jelt nem ad:
Álmodjátok a *múltat* újra át! ...

A Zagyva-párt levéltára.

N^o I.

Körözvény.

Pulszky Ferencz, (gunynévvél: vén csataló) szé-
csényi illetőségű egyén, liberális gondolkodásáról ismeretes,
továbbá: *Chorin* Ferencz, aradi illetőségű párt-
tag és képviselő:

mindketten azon ürügygyel hagyván el zagyvapárti
zászlajukat, hogy bizonyos magas állású feudális urak-
nak a Zagyva-párt körébe történt belépése következté-
ben — a nevezett kör helyiségében kiállhatatlanul
penetrans reactió szag terjedvén el, az ottani időzés
liberális szagló ideggel ellátott egyénekre nézve lehet-
lenné vált, — ezennel mint desertorok köröztetnek, kur-
rentáltatnak és elfogatás esetén beszolgáltatásuk alól-
irott végrehajtó bizottsághoz kéretik, hol példásan meg-
büntettetnek, nehogy példájuk ragadóssá válják.

Budapest, 1884. márcz. 5,

A Zagyva-párt végrehajtó bizottsága.

N° II.

Titkos utasítás a feudálisokhoz.

Tapasztaltatván, hogy daczára a felsőházi nagy
diadalnak, a közvélemény nincs még kellőképen a reac-
tionarius eszmék befogadására megérve, nehogy tehát a
szabadelvű gondolkodás hiveit tőlünk elriasszuk, egy-
előre mindenki felkéretik, hogy:

1. a választás tartamára »*Reactio*« vesszőparipá-
jának lólábát ügyesen elrejtse.

2. A *jus primae noctis* visszaállításának eszméjé-
ben elméletileg ugyan gyönyörködhetik, de gyakorlatilag
mégse fogantossítsa senki.

3. A botozás behozatalának tetteges érvényesíté-
sét halaszszák el a hivek eszméink diadalának idejére.

4. Ha Irányit az utca végén meglátja valaki,
ne térjen ki előle, hanem álljon vele szóba és iparkodjék
mosolyogni, bármily fanyaron.

5. Hordjunk mindig zsebünkben bonbonokat Szi-
lágyi Dezső, Hodossy, Horánszky és a hasonszőrüek
számára.

6. Gyakoroljuk nyelvünket, hogy ki ne bicsakoljon
az oly nehezen kiejthető és utálatos szavak elmondá-
sában, mint: »*Korszellem*«, »*Haladás*«, »*Emberi jogok*«,
»*Cultura*«, »*Parlamentarismus*«, »*Szabadság*,
Egyenlőség és *Testvériség*.«

7. Trainirozzuk idegeinket, hogy a vörös toll lát-
tára görcsöket ne kapjunk.

8. Az indiai kasztrendszer tanulmányozásának
csak az éjjeli órákban és zárt ajtóknál éljünk.

9. Véséink eltakarására gondot fordítsunk, nehogy
bennök olvassanak.

10. Kabátunk zsebében mindig legyen egy marok-
nyi liberális por, amit a választók szeme közé lehessen
szórni.

11. Sportmaneink titkolják el örömeiket, hogy
istállóink a választók egy részének lóvátétele által oly
váratlan szaporulatot nyernek.

Kiadta:

a Zagyva-párt feudális részének bizottsága.

A magas porta Angliához.

„Én sirtam, de te jajgatni fogsz!..“

POZSONYBÓL.

Szélbalog Dani. Szerbucz Bimbó! Látom, hazafiás ökör vagy! Te sem mész föl Bécsbe, én se.
Kraxelhuber. Elljen asz ögör! — mert asz ögör ögör marad, ha Preschpurgba hajdanak izs! P. p.!

Apró hírek.

+ **Égi jel** mutatkozott e napokban: a hold sarló-jában ragyogón állt a Venus. Az írástudók úgy magyarázták, hogy a Mahdi győzelmei óta ismét tündöklök a félhold csillaga.

× **A fiumei** postán is eltűnt egy kis aprópénz. Hová tűnt? — azt senki se »tudhassa«. Hiszen még nem épült föl a világitótorony!

< **Nem kell** búsulni: a demokrata irány ismét tulsulyra vergődik. Közéletünk szinpadán állandó repertoire-darab lón a »toloncz.«

△ **Hogy épen** böjt idején vesznek össze a hus miatt mészárosaikkal a bécsiek, valóban *marhaság*. Hanem ami a yankeek nyugalmát háborítja, még annál is több; az — má tisztesség nem esik szolván — csakugyan *disznóság!*

♀ **Belépti jegyeket** hamisítottak Kozarek jutalomjátéka alkalmával, amelyél szívessegből Spanga és társai is közreműködtek. Hogy is mondja a német költő? — »Das ist der Fluch der bösen That, dass sie fortzeugend Böses muss gebären.«

□ **Késő** vénségére házasodik a berlini Thaisz Elek — ötödször. Mér, mer rőndnek muszáj lönnyi!

* **Máday** ur ezzel is elárulja magyar származását. Németnek nem volna annyi bátorsága.

⊥ **Schenk** Hugónak nem izlik a rabkoszt. A sok szakácsné elsózta neki a levest.

√ **A francia** nemzet híres galantériája immár csak legenda. Sajnosan tapasztalta ezt exotikus vendége. Tahitinak szép, ifjú királynéját a *rokkantak* palotájában szállásolták el!

‡ **Zenészeti** gyermekkertet létesít egy fővárosi zongoramester. Amint a program igéri, kiváló gondot fognak fordítani a zenei dresszirozásra. A siker azonban nagyrészt a házi gyakorlatoktól tétetik függővé. A vállalkozó reményli, hogy a gyereksírás dallamossá tételével hálára kötelezi a nagyérdemű közönséget. Egyébiránt csak az első fűrésztés után vétetnek föl a kisdedek. Szent Caecilia, könyörögj mi érettünk!

☺ **Végre** hát a szegény bakának is felvirradt. Meleg vacsorát is kap, meg a zsoldját is fölemelik. Hanem a tandíjmentes filozopternek továbbra is sovány *böjthy* szolttal köll beérni.

☞ **Timoleon.** Furcsa az, hogy a rejtőző leplez le.

* **A magyarországi anarchisták,** hogy a törvény szigora alul kibájjanak, hír szerint a mérsékelt ellenzékhez fognak csatlakozni. A párt progammja amugy is megegyezik az övékkel, — ez is, az is: *nihil*.

♀ **Szeszélyes** volt e héten a képviselőház. Még Dobránszky Petyort se akarta meghallgatni. De végre mégis csak nyert audientiát. Beszédje végén elfelejtett így kiáltani föl: »Ó, az én *üstbe* ment tervem!«

♀ **Sajtó viszonyaink** rövid jellemzésére szolgálhat a következő adat: a »P. Napló« és »Nemzet« között kiütt az »Egyetértés.«

☺ **»Üst, üst!«** ismételte egyre Hegedüs Sándor. Szalay Imre ezt meghallva, örömmel rákontráz: »a *zsídót!*«

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Mikor a rektor vagy dékán belép, pro-rektor meg pro-dékán lesz belőle. Mikor lesz már belőlem *pro-jogonc?*

— Miért nem vagyok én »a mezők lilioma«? Akkor világos ibercezihával ruházna az öregem, a jó Uristen, minden tavasszal. De ugy látszik, az a jó öreg csak »az ég madarait« táplálja, a »föld jó madarait« nem.

— Harmadszor prolongáltam a vizsga terminust a Leitner kis-dékánnal. Nincs nagyobb passzió, mint mikor az ember-

nek potyára prolongálnak.

— Megsugtam a Gábor főczápellnernek, hogy elhasaltam. Azóta van megint hitelem.

— »Gyerek, gyerek«, mondja az öregem, »szerezz már valami qualificatiót, az isten szerelméért! Hiszen látod, hogy anélkül már *suszter* se lehetsz.« — »Sohse busoljon édes apám,« vigasztalom atyust; »ha *suszter* nem is, de miniszter, főispán vagy képviselő mindig lehetek!«

— Mégis csak különb hazafi vagyok én, mint azok az Equilli grófnál kikartyázott dzsentri gyerekek! Ugy mulatok én, hogy a pénz az országban maradjon.

— »Lásza Bukovay ur«, mondja dicsekedve nekem a Koroghy Bendőke, hogy mégis beváltam katonának. Ott fogtak, sőt a tüdőmre azt mondta a vizsgáló orvos, hogy fél centiméterrel szélesebb a forsriftnél! — »Bah, a tüdő levegővel él!« zuztam le a zoptert.

— Sose tudtam megérteni, a Koroghy Bendőnek mért olyan jó a kedve. Hát a nagy böjt! Ez az ő szezonja.

FINIKE BIRIKÉHEZ.

¶ **Lelkemnek** legbensőbb Birikéje!

Ó...! — te nem tudod, mily boldogtalan vagyok!!!...

Szived ugy-é megesett Oedipos király leányán, Antigonén? (L. »Oeser's Weltgeschichte für höhere Töchter« I. köt., O-kor.)

Ha két, ha három szived volna is, elvérezne az én bánatomon!!! Mert mit tudod te, gyermek, mily keserves a sorsa egy még be nem mutatott leánynak!!! — —

Különösen, ha az idősebbik nőtestvére bálozik, mint bálozik most, és bálozott eddig és fog bálozni az egész bus, komor nagyböjtön át Mariska.

S joga? Két nevetséges évnek a különbsége.

Ó!.. — láttam jönni a fehér nyakravalós rendezőket, amint kezet csókoltak Czenczi néninek, a mamának és hajlongtak Mariska előtt, mintha már husz éves volna, és szívták a papa szivarjait; s míg ők politikáltak, én a szomszéd szobában izzó könnyeimet sirtam bele a kanárim kalitkájába... csak ő értette meg szétmarczangolt lelkemet..! —!

S azalatt a Faragó Guszti — tudod, az a kiállhatatlan szőke ember, aki a papa alatt konczipista a minisztériumban, folyton az én szobámba sandalított. Láttam a tükörből. Soha egy tekintetre nem méltattam, ha még olyan báli referense is a »Fővárosi Lapoknak!« —

Csak egyszer ott láthatnám magamat a névsorban... de nem! —... női büszkeségem tiltja.

Nincs sejtemed róla, e látogatások alatt mennyit szenvedtem. Hát még mikor jött a szabó, a fodrász, a virág... s mikor eldörrent velök a hintó. A szalon ablaküvege s szívem egyszerre rezdült meg. A kandalló elé ültem volna melegedni, ha az a rettenetes Czenczi néni rá nem kényszerít, hogy gyakoroljak skálákat. Én itt skálázok, míg ott a teremben...

Lefeküdtem s az a kiállhatatlan Guszti mindig ott kerengett előttem s láttam szürke kesztyűjét, mellyel szívére mutatott: a mellényéből vérvörösen kipirosuló seelyem zsebkezdőre... Nem, nem hiszek neki!...

De azért el nem árultam magamat soha sem... én erős tudok lenni. Hiába olvastam volna Corday Saroltát?..!

Jégi álmaim is vízzé váltak... ó, rettentő a tél szigora, ha enyhe!

Blikiéknél volt gyermekbál, oda elvittek. Kérlek, olyan ostoba kis fiuk álltak ott velem szemben s ha szóltam az egyikhez, dadogott és fülíg pirult. Csak egy volt köztök, a Horváthék Gyuszija, akiben van egy kis tapintat. »Tini néninek,« szólított. Megcsókoltam anyailag a tizennégy éves mamlaszkat.

Különben egész este le voltam feszülve. Rózsaszin ruhám crème-mel volt diszitve. Mikor belépett Bukovay Absentius, kis leányi zavarban lesütöttem szememet, ami nagyon illett nekem. Annyi tánczosom akadt; mert átjöttek a regatta-bálról. Csak per hetedik tour beszéltem velök. Ott volt az athleta-bálnak az egyik rendezője s roppantul hívott, menjek el... Biri! —...! be kellett vallanom, hogy még nem vagyok bemutatva... Izméném, te érted Antigonédát...

Ah, milyen éj!... — s másnap ismét az iskolába...!

Révedezve ültem ott s Lehelváry háromszor is kérte tőlem Hamlet jellemzését, míg meghallottam. Kezd kopaszodni és hízni, de azért érdekes férfiú. Rebesgetik, hogy a Leontine nagyságát akarja elvenni... ó, ez gyalázatos árulás volna...! —...

Bárhon, bármikor, s bárkivel... az én lelkem folyton bele ütökzik a józan valóba s elkábul bele.

Merengéseimből az óra csendítése riasztott fel. Áldottam azt a jó Antalt, hogy végét vetette gyötrelmeimnek... repültünk le a lépcsőn. Hogy a táskámhoz

nyulok, érintetlen találom meg benne a tiz órai kiflimet. Képzeld!...

Midőn leérünk, az üvegkapuval szemben ott állnak Bukovay, Faragó Guszti, Daru Pista (az athleta) és Bogyiszlav Muki (a regattista) mind egy sorban. Mivel fölse néztem, egyiket sem vettem észre, mikor mélyen meghajolva köszönt. Ott strázsált bennünket a rendőr, a derék András bácsi, a sarkon meg elém jöttek mamáék.

Igaz, olvastam a Gizike tragédiáját. Korához képest elég jó jambusai vannak, de jellemfestése messze marad el Shakespeare mögött. Irtam egy báli balladát. Holnap elviszem. Addig is Birikém 1000000000000-szer (vagy... szor?) ölel

TINID.

U. i. Ma egy böjti kränzchenre hívtak meg bennünket Bogyiszlav Muki és Dani. Csak az előszobában találkoztam velök. Elöttem fehér kötény volt, egyik kezemben a spájz kulcs, a másikban a »Mennyiségtan.« Benyomást tettem rájuk, láttam.

A tied.

T.

A „Borsszem Jankó“ t. olvasóihoz.

Mióta a „B. Jankó“ megalapítottuk, csak egy cél lebegett előttünk: e lap tartalmát a legjobb erők megszerzése által emelni és gyarapítani.

Önökön áll, t. olvasók, megítélni, hogy e cél mennyire közelítettük meg eddig.

Hogy azonban a mostanig elért eredménnyel nem szándékozunk beérni, hanem törekvésünket a lap emelése körül folytatni óhajtjuk, annak ezennel fényes bizonyosságát adjuk.

Régóta vesszük észre, hogy t. kollegánk, a „P. Napló“ című hirlap kitünő humoristákkal bír, kik oda olyan vezércikket irnak, melyeknek voltaképi helye a mi lapunkban volna.

Eltántorítani a jeles humoristákat a „P. Naplótól“ s megnyerni kizárólag lapunk számára nem sikerült ugyan — de semmi áldozattól vissza nem riadó vállalkozási szellemünk mégis kivitte azt, hogy a „P. Napló“ t. szerkesztőségével kötött szerződés következtében a jeles vezércikkek — a groteszk és burleszk e fölülmulhatatlan remekel — egyidejűleg ami lapunkban is meg fognak jelenni.

Reméljük, a t. olvasóközönség méltányolva áldozatkészségünket, elismerésével nem fog fukarkodni.

A »B. Jankó« szerkesztősége.

MOKÁNY BERCZI

a dombszögi kaszinóban.

— Választási ragaszkodások. —

Gyöpre magyar!
Mán locssantja
hajjait a választási
rühelődés. Mondok:
fölsípek én is, ha' lleyék
abba jaz országos
pajtába oda fel oan
képviselő, a mien Majoros
Pista bácsi óta nem vót,
bátor ez is csak úgy fogta
pártját az asszonynak,
mint kappany a jérczének.

Én köllök oda!

Mer ha zsidót viszsa
emánczibálunk, előre lódijjuk
a jordanellák ügyit, a vásson
cselédékét is mind közönségessen.

Nem komisz níp —
hanem a fölsíges fehér níp
képviselétjibe menek föl,
tisztá magyar anárhikus
programmal!

Még ki se köptem ebbéli
szándékomat, akkora
lelkesevés támadt Domszög-
tül Bugaczig, Bugacztul
Czibakig, onnad meg vissza,
hogy mondok földindulás

van, megkehesedett az öreg föld
oszt köhög, va'ttán hogy a
Krakatoa gyühetnék ki belülle.

Röptibe mög is szervezködött
a választó bizottság, mög is
termött a kortes nóta, amely
messze világgá bőfenti az én
programmom kimagasló pontjait.

Aszongya hogy:

Kanagár, kanagár!
Kisütött a napsugár
Mokány Berczi ablakára,
Népszabadság bajnokára,
Ó lesz Domszög és vidéke
Nömös uri követségé.
Él-hal ő a szabad népért —
Azért a szép fehérnépért.
A fehérszabadsága:
Az az ő nagy kívánsága,
Nem köll neki semmi kormány,
Liczitalja ki a jordány!
Az neki a nép fölsége,
Ha szabad a felesége.
Mihenst a szép lány anyányi,
Lögyék szabad választmányi,
S szerethesse a nép fia —
Ez a magyar anárkhia!
Mert az alkotmányi bástya:
Asszony, meg a mágna kártya.
Ez a helyes, ez a rendes —
Hadd is szöjjék hát a csöndes!
Hej huj, kanagár,
Fére innd, csebogár!

Blau Kóbi az ügyvédnél.

Dakterlében, edj bagatel
pürüm van a házi orammal,
a Lébele Honjadyval. Az
a honczfut aztat mandja,
hogy én tartozok neki 34
florint és 25 kr. lókbérel.

Dakterlében, a Lébele
Honjadynak nem jár egy
eleven vörös réz krojczár
is nem, mert a házmesterné
elütt kétszer úgy nyilat-

kozott: hogy ha az a
parach Blau Kóbi nem fogja
fözetni, be fogom üteti
pürülni.

Dakterlében, ez a szó »parach«
becsöletsértés. Kétszer
kimondva, a bíróság megítél
per 10 fl üsszesen 20 florin.
Ha püröltöm volna üt be
erre, csinálhattam volna
legalább 10 florin külséget.
Ez már kitesz 30 florin,
maradna 4 ft 25. Ez meg
olyan csekélység, a mit maga
küntyen letagadhat.

Erge: Honjadynak nem jár
egy krajczár is nem Dakter-
lében, maga megint elüleg
akar? Ogyan ne blomálja
mogát! Bagatel ögyben
nincs külség. nincs elüleg.

Mogomat ajánlom,
dakterlében.

KORTESKEDÉS.

Monokles leszáll a nép fiaihoz és lányaihoz.

Göndöcs atyus hizeleg a Hebron rózsáinak.

— Van má megint hitel, Morczi bácsi! Ne sojnjáljon a gégáját, ne sojnjáljon a boromat!

Weöröshegyi Dávid ur a falu templomába ígér uj küszöböt s toronyfejelést.

Napló rugamok.

Szörnyűség!

Hontvármegyében a kormánypárti — vagy mint szatirából magát elnevezte: a szabadelvű párti korteskedés megkezdődött.

Az egész vármegyét elöntötte a kormánypárt bora.

Hajdanában Henczidától Bonczidáig folyt a bor. E kezdetleges bor-ontást messze tulontotta Tisza Kálmán.

Egyenes áradatban s nem is csavargó patakokban: Budáról, Tisza Kálmán pinczéiből szakadnak a kormányelnök legkedvesebb bor-évfolyamai fel Hontba.

Szörnyűség az, amit Majthényi László főispán és a tisztviselők mivelnek.

Kocsmárosok lettek, kik most az egész megyét itatják, csak azért, hogy Tisza Kálmán miniszterelnök maradjon.

Hát vér mennyi fog folyni? Majthényi ur ő méltósága mikor ütteti csapra a választók gyanutalan szívét?

Szápáry gróf meg csupa szelelő négykrajczáros szivarokkal hinti tele a vármegyét. Irtóztató hűz!

Soha még kormány ilyen gyalázatos dolgokra nem adta a fejét. Itat. Mit tegyen ezzel szemben a jámbor ellenzék, akinek magának alig van megívó bora s fogytán van a dohányja?

Hont megye iszik. Ajándékort iszik.

Hont megye szivaroz. Ajándék-szivarokat szivaroz.

Hont megyét a kormány itatja és dohánynyal lepipálja.

Még csak Tréfort ingyen ábéczés-könyveket küldjön neki, hogy megtanuljon olvasni, s akkor veszve van a jó ügy.

Hontmegye választóiba Majthényi főispán önti a bort, dugja szájukba a szivart s fogja az ábéczére.

Mi nem hasból beszélünk.

Tényeket konstatálunk.

Szörnyűség!

Ó Deák! Ó Kossuth!

Üstök harca.

— Jelenet az országházában. —

A vasgyáros.

— Színmű 4 kalapácelítésben. —

Irta: **Oh ne!** Fordította: **Fáj.**

Személyek:

Egy kedves szeretetremélti öreg marquisné, (régi ismerős)	Prielle.
Claire, a leánya	P. Márkus Emma.
Bligny herczeg, monoklia, kártyázó nyegle viveur, bajszatlan, görbeorrú kiállhatatlan uri ember	Gyenes.
Prefont báró, demokrata tudós és engedelmes férj	Hetényi.
Bachelin öreg ügyvéd, a családhoz tartozik	Bercsényi.
Derblay Philippe, a vasrudak választott királya, a 3. és 4. felvonásban rekedt	Náday.
Susanne, egy női ruhába bujtatott „Duczi”, 16 éves bakfi	Adorján Berta.
Moulinet milliomos, a la Weöresbegy	Vjházi.
Athenais, a leánya	Azisteni Laura.

I. Felvonás.

(Komor szalon. A színpalaton táblák vannak kiszegezve e szavakkal: »Tilos a nevelés.«)

Claire. Resztek.

Marquisné. Én is.

Bachelin. Én is.

Claire. Hol marad Bligny, az én egyetlen édes, cukros, kis Blignym?

Bachelin (súgva a marquisnéhoz.) Nem fog eljönni.

Marqu. Ön tud valamit?

Bach. (fontoskodva.) Mindent. (Claire el.)

Prefont báró (jön.) Bligny hat hete Párizsban van.

Marqu. Ön tud valamit?

Prof. (fontoskodva.) Mindent.

Bach. }
Prof. } (egyszerre.) Bligny gazember!

Bach. Elvesztette minden pénzét a baccaratban...

Prof. Egy bankár leányát fogja elvenni.

Marquisné. Meghalok! Nem! Erős leszek, nagyon jól van így. Lélekzetem eláll... szegény leányom! A leányom vén szűz lesz, a boldogtalan! De kitagadom, nem ismerem, elátkozom!

Bach. (elmésen.) A leányát?

Marquisné (fenköltlen.) Nem; a herczeget! (Megdicsőülten kezet csókolgat magának.)

Derblay jön a hugával.

Derblay. Asszonyom, uraim, önök kétségkívül azt hiszik, hogy én Nagy Imre vagyok és most komor arczczal és merev nyakkal fogom mennydörögni az önök fülébe, hogy ez a fiatal hölgy a hugom. — Önök tévednek, én marquisnak termettem! Bizonyítják a keztyüim, a kalapom, a modorom. Ez a nagy szakál csak tréfa, ne tessék megijedni. — Elkezdem: ime, ez a nővérem. Marquisné, vegye a szárnyai alá. — (Bachelinhez.) Szeretem Clairet; elvennem. (Prefonthoz.) 2000 munkás dolgozik a gyáramban, évi revenue 110,000 frc. Befektetett tőke 2.100,000 frc. Gyártok rudakat, sineket, vastáblákat. Kétszer vagyok beoltva, hadi kötelezettségemnek eleget tettem, heiratsfähig vagyok.

Szolga. Moulinet ur és leánya.

A családi tanács ¾ órai tanácskozás után elhatározza, hogy fogadják.

Moulinet. Jó napot, úszszolgája. A leányom — tetszik tudni nagyon okos — de kérem, az semmi ahhoz képest, hogy én milyen kópé vagyok. Húsz évvel ezelőtt az első főnökömnek 100 frankját magamnál felejtettem, az volt összes vagyonom. Most van 10 millióm. — De az még semmi. Megfogtam egy herceget, hozzáadom a lányomhoz, általa képviselő leszek, miniszter, elnök, császárszár. Ki tudja? Ez az én programmom.

Claire }
Athenais } (nézik egymást.)

Claire. Mit akarsz tőlem?

Ath. Férjül veszek egy herceget.

Claire. Herceget? (Összerázkodik.)

Ath. Én gyűlöllek. — Te a növelében nyolcz nappal előbb tudtad konjugálni a rendhagyó igéket mint én. — Azért elveszem orrod előtt a jegyesedet. Nesze!

Claire. Oh, oh! (Elfojta zokogását.) Gratulálok! — Vájj csak! (Kikidlt az ajtón.) Hé, Derblay ur, hallja kérem! Az előbb megkérte a kezemet, hallottam a kulcslyukon keresztül. Akarja még most is? Itt van. (Odanyújtja neki. — Athenais hoz.) Nesze. Tromf!

Bligny (jön; gorombáskodik, mintha őt csalnák meg.) **Claire,** mi történik itt?

Claire. Bemutatom egymásnak az urakat. — Bligny herceg, hajdani jegyesem — Derblay ur, mostani jegyesem.

Bligny (luciferi fogcsikorgatással.) Hah!

Derbl.

Marquisné. } Ah!

Moulinet. Mbah!

Athenais. Hahaha!

Bachelin. Hja ha!

II. Felvonás.

(Éjféli. Egy vigkedélyű szalon. Haragoszöld pamlag, tengerkék zsölyék, karmazsin vörös tabouret, világoskék selyemszékék, sötétbarna hintaszék, felcete bőrpamlag, sárga kanapé, lilaszín függöny. — A kandallóban tubákszin tűz. A vendégek négy jelenetben öt zöldet csevegnek és kékre fázna. Következik a nagy scena.)

Claire (egyedül.) Vajjon miért nem jön? Bár ne is jönné! — Ha őt most egy nagy vasrúd agyonütné, minden rendben volna. Talán leugorjam a folyóba? — Ah: az örömet szerezne Athenaisnak, pedig én bosszantani akarom. Oh! mit tegyek? (Nem tudja mit tegyen.)

Derblay (jön rongyos irodai kabátban, foltos nadrágban.) A szabóhoz küldtem a frakkomat kivasaltatni, azért jövök ebben az öltözetben. Különbösen hozzászoktam az habité de chambrehoz. Ugy-e mi boldogok leszünk? (Meg akarja csókolni.)

Claire (rikácsolva.) Szentelenség! Hogy mer ön engem megcsókolni? Hiszen a férjem! S ez a füstszagú kabát! Blignyn mindig az istálló előkelő odeurje volt. Ön monoklit sem visel. Az ön tizedik őse paraszt volt, az ő dédapját kerékbe törték, mert minden postakocsit kirabolt. S még azt akarja, hogy megcsókoljam!

Derblay (legyüri mérget s szerelmét, mert vas ember. De legalább összekuszálja a haját és nagyokat fúj.)

Claire. Nem, mi nem illünk össze. Én bosszantani akartam Athenais, azért mentem önhöz. Ez megtörténvén, semmi közünk egymáshoz. Vegye pénzemet, de magamat hagyjon magának!

Derblay (lerántja mellénye valamennyi gombját.) A pénzt! Van-é egy tiszta foltocskája a telekkönyv... Vagy úgy. Hisz én

nagyleküleg hallgatni fogok... Ha belém mer szeretni, megölöm! Jó éjt! (Claire el.)

III. Felvonás.

Az öreg legény (bokrétát hoz Claire születésnapjára és megcsókolja a szép asszony két orcáját. Athenais hercegné hírtál Derblay-vel, a herceg kerületi Clairet, Moulinet ur csacso. Bachelin figyel, a marquisné finoman jelzi a gyöngéd édes anyát. A két férj összekap.)

IV. Felvonás.

Derblay (végrendeletét írja.)

Párbajsegédek (behozzák a feleségét.)

Claire. Imádlak Philippe, neked nem szabad meghalnod!

Derblay (szigoruan) Késő a szerelem. Isten áldja!

(Változás.)

Tisztas az erdő közepén.

(A segédek töltik a pisztolyokat.)

A pisztolyok (félre.) Minek is bolondoznak mi velünk? Hisz mi a híres Komjáthiak vagyunk, akik még soha kárt nem tettünk.

Bligny (lő.)

Claire (sikoltozva összerogy.)

Bligny. Klér! (Lekapja czilinderét.) Mit tettem? (Pisztolytalanul úgy áll ott, mint egy bürziáner.)

Claire (a Derblay karjaiban haldokolva.) Új életre hoztál, édes férjem!

Derblay. Ó én ügyetlen! Mindig azt reméltem, hogy rá hibázok a hercegre.

A herceg. Vagy úgy! (Megszökik.)

(Minden jóra fordul. Claire föltámad, Derblay elhunytallik a boldogságtól. A csádi ijedtében kibontja a claqueját, azt hiszi, másodszor lönek. A vége Szikszay.)

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődését.

Csülökre no!

Most kurjongassanak hát azok a nasszáju ujságíró ténsurak, ha mernek! Járjon nyomukba a guta, és vilá-gijjon előtűk egy csomó istennyila!

Hát csak ijen vagyok én, meg amolyan, mi? Min-dég *csizsmadiát* fogok, mi? — Hát nem *szabót* fogtam most is, az angyalát?! Még pedig anármiskát! Nem én fogdosom össze a bécsi anármiskákat is? — Azér gyűtt le Bicsbül az tekintetes Brajtiűd ur ű nassága is, hogy megveregesse a vállamat, mert ű tudja, hogy mi a rőnd, nem ugy mind az itteni cibilség, Nincs már, aki meg-rothassa a reomámat. *)

Hanem annak az anármiska kecskének, annak aztán befűtyültöm! De meg is érdemölte! Hitvány fliksnájder, oszt nem tetszik neki a társadalmi rőnd. Nadrág helett azt akarja kifordétani; benzín gyanánt petrolejumot használ; puczpulvér előtt gyanimitot. De bele is nyomtam a dutyiba. Mer társadalmi rőnd vagy másmillen rőnd, ha ecczer rőnd, hát muszáj lönni!

Azt a kutya postakiszlit se soká hányhassák mán a szemünkre. Itt óvasom a képes ujságba, hogy Talján-országba lefűlelték azt a hazánkbeli bitangot, aki elemelte a ködelőttem - ködutánnam csudakiszlit. Mer csuda-kiszli az, ha én nem tuttam megtanányi! Csakhogy meg-csüpték azt az akasztófavirágát! Igazán szép a talján komámtul. De meg is hálálom! Kerül még az én kezem közé talján kucséber a ki paksamentom nélkül árul hajtleffert a kocsmában. Ha megkerű, a kőniczba szorintom. Vagdoshatja aztán a val a krumpi pomeráncaival a vasajtót, nem marat ki velük lyukat a pántjaiba, pedig olyan saványó mind, akar a vaczor. Onnad tudom, mer

*) András bácsi nyilván a *renomméját* érti. A szerk.

egy garabóval végig kostútam a minap, nincs-e benne puskapor.

Nini, a vak kódís! Gyere csak öreg, hadd te melegítsd ki a helyit! Mars be, és ne rezenérozsz! Mer ki tudja, nem-é maga a feje az egisz bandának! Megsarfolva ki van adval az rendület. Dufla vigyázat! parancsolja a nasságos feő kapitány ur ű mellősága. Oszt mit vaczogtatja össze a foga helyit? Aszonta az uristen ű szent fől síge, hogy télen hideg legyék. Mér mer az menyországban is rőndnek muszáj lönni!

Tőnődések

Seiffensteiner Solomentól.

— *Alvasok ójságokból, hojd e híres franczia tódós a Pasztőr tonálta fel biztas jógyyszer veszett kotyák elene. Paketel! Döhös onteszemítok és veszett szoczialistok elen tonáljon fül biztas arvaság, akor tartok ütet ijozi nadj embernek.*

— A »Pesti Nopló« (55. sz. esti vezércz.) a madjar Parlamentárizmost okvetetlenül új kormánygy szölésére okorja kėnszeríteni, ha mőtét után is. »Vannak esetek — mondja a P. N. — a hol harapófogóval kell elvenni a gyermeket.« *Ogy látszik azonban, hogy arról az így szölletendő kormánygyról nadjon csekély vélemėngye van a P. N.-nak, mert így folytatja: »nem kérdés, hogy mi lesz a gyermekből, hanem csak az, hogy meg kell menteni az anyát.«*

— *A fögetlenségi párt kitogodta a Verhájváj Jola oraság, de azért ez a pártnak mégis nem hozsnálja semi se, mert csak úgy járja, mint járta a Borach Gerstlschleim, aki volt edj gozdog izroelitő és a kire rá az ű űcse a Makszi, egy hozszontalan jerek, sínálta odóság és batrány, ogy, hojd amikor mégis oda mert jüni, a gazdag zsidó kidobta ütet az ajtón. A Makszi kiütötte a nyelvit a bátyjára és kiobálta: »És ha megpökkadsz, mégis a testvérem vagy!«*

KATHEDRAI BÖLCSESÉGEK.

— Synthetikus itélet az, ahol az állitmány az alanyban rejtlő tulajdonságot fejez ki. Például: Napoléon Szt. Ilonán halt meg.

— Maga számár! Mi lesz magából? Ökör!

— Az appositio és az értelmezvény közé vesszöt tegyen.

— Nem ér egy hajítogarast.

— Ugy megy, mint a káposzta hus nélkül.

— Ne köhögjenek, mert csupa hanggal lesz tele a terem.

— Az iskolában *csend* legyen; otthon, nem bánom, ha a lábukat az asztal alá teszik is.

Börzeviczy W. M. élcei.

— Kérdez faggatózva, Madarász Jozsep bácsi, tudom-e, voltaképen, milyen fegyver is az a honvédágyu? — Válaszolok rá elmésen: »Olyan fegyver, amelyből ti ellenzékiek addig puskáztok, amíg

nincs!« (Feun!)

— Ha költő volnék, megénekelném a főrendi és alsóházi fuziót — chorin jambusokban. (Verdiennen thät er's!)

Végszösszenetek.

— Azt irtam Kozmáról, hogy olyan, mint a svarcz karttyás, ki a gazdagok pénze után ahitozik. Büszkén mutathatók ezzel szemben enszerénységemre: én beértem a legszegényebb csángó pénzével is!

— A költői szépségü elvü kortesdalok közlése után, szokott önérzettel ballagok hazafelé. Hazajövet véletlenül a zseembe nyúlok és — ó csoda! — találok benne valamit. — De fájdalom, csak egy papiros darab volt, — és a papiroson egy vers. Bizonyosan egy bérencz nihilistával csusztatták a zseembe, a kagal milliói. A foghagyma költészet büzölt pedig következőképen:

Enválasztóim kortesdala.

Nagy szaga van a zsidónak.
Hej! de nincsen a bankónak;
Zsidó bankó is jó nekünk.
Vérhas lesz a mi követünk!

Szóttalan a pénzes láda,
Nem mondja, ki a gazdája; —
Válogatók ne is legyünk!
Vérhas lesz a mi követünk!

Nem kell nekünk Tisza Kálmán,
Aki áll a zsidó lábán,
Inkább üljön a jelöltünk —
Vérhas lesz a mi követünk!

Papnak való a szép beszéd,
Csigázza a ló az esztét!
Zászlónnyéllal korteskedjünk —
Vérhas lesz a mi követünk!

A jó példát ő megadta,
Bolond, ki nem tanul rajta;
A hol van, csak onnan vegyünk!
Vérhas lesz a mi követünk!

S ha elér a törvény lába,
S bevisznek a Fortunába,
Vele ott is együtt leszünk
— Ilyen ember való nekünk —
Éljen Vérhas a követünk!

— A nyíregyházi törvényszék a Kozma gunyos hangját nem érdemelte meg; de, hogy én fogjam a pártját, azt megérdemli.

— Mondják, hogy becsületes vagyok. Hát hol van aza sok becsület, amit elraboltam? Nálam ugyan corpus delictit nem találnak!

— Hogy meri Kozma Szeffertet nevezni a törvény emberének? Ez alávaló jogsértés. Mert a törvény embere én vagyok! Hiszen már nincsen messzire az idő, hogy az, mint odaitélt jogos tulajdonára, rám teszi a kezét.

— Március 15-ének megüleséről gondolkozom. Megülöm a szabadság e nagy napját. De ezzel egyidejűleg azon töprengök, ha valjon mindig csak a szabadság napját fogom-e ülni?

Hirdetmény.

A gyakori postarablások arra indítottak, hogy egy postai takarékpénztárt létesítsek. A nagy közönség tájékozásául tudatom, miszerint a kamatlábat 8%-ban állapítom meg. — A postai takarékpénztár alapja: szeplőtlen jellem, lapom, a magam és öcsém személyes hitele.

— Szegény vagyok. Ezt is bünömül róják fel. Hát olyan nagy vétek szegény legénynek lenni?

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Phimosus. A félig fődött ingerlőbb a meztelennél. — **Dbrcnz.** Mennyi jó dolog s mekkora szerénység! Nem közölné velünk kilétét? Megjegyzéseivel igaza van, de borús időben a jó barátot elhagyni szivtelenség, karjába nem kapaszkodni oktalanság. — **Krvly.** Kintűnő. A jövő számban rajzostul fog megjelenni. Jankót neki! — **V. S.** A Byron életrajzának utána járunk. A többire megfelel a jelen szám. — **W. Á.** Levél megy. Előzze meg szíves üdvözetünk. — **K. B.** Az alak magában sem új — rég megteremtette azt Jókai — s a szójárása vegyülete a Mokány Berczi, Tojáss Dániel és Mihaszna András nyelvének. Egy-egy árnyalatát azonban fölhasználjuk. — **Drtr.** Nem talál a lapunk hangjához. — **Ulpinus.** Elmés a regény, bár nem új nyomon jár. Operettek s tréfás mesék már több ízben mutatták be azt a felfordult világot, ahol a nő kardoskodik s a férj himezi felesége számára a dohányzsacsokót. Kértük is, ne folytassa, legalább a »B. J.« számára ne. Inkább elmás apróságaival örvendeztessen meg. — **F. J.** Nem találtuk elég bolondnak. Olyanabbak feszítik már régóta a szerkesztőségi fűköt. Csak-hogy perze ritkán kerithetjük sorát az eféléknek. — **Flnr.** Ez is talpon áll. Teszünk vele kísérletet. Jövőre kérjük: hagyjon szélesebb margót. — **Nemo.** Ime András ur maga nyilatkozik meg. Meggyőződhetik róla, hogy más milyen az ő szavajárása. Az apróságokból egy bevált. — **G.** Elég furcsák. Folytassa. — **B-r.** Egy. de jó. Mentül többször. — **L.** Egy aforizmája sincs bukovavlag gondolva. — **R. E.** Biz abból jócskán szedegettünk, valamint a maiból is.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BOBS.

A MOHAI AGNES FORRÁS

hazánk egyik legszépsavdusabb
SAVANYUVIZE

kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmán alapuló bajaiban. Általában a víz mind azon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos. Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend. 1883. évben 1 millió palaczk szállítottatott el.

Fris töltésben
mindenkor kapható

Édeskuty I.

m. kir. udv.
savanyvíz-szállítónál Budapesten.

Ugyszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

A valóság és hatás biztosítása mellett! Theodo tanár szakál-hagymája

a legjobb és legbiztosabb szer, mely s. ép szakál
növését idézi elő.

Számtalan férfi, még a legmagasabb állásúak is, csupán a szerek köszönik szép szakállukat. Ez a szakál növést hihetetlen gyorsasággal idézi elő, úgy hogy 16 éves fiatal emberek ennek használatát folytán a legrövidebb idő alatt szép teliszakált nyertek, mit az erről nyert bizonyítványok ezrei igazolnak.

Ara egy csomaggal 2 frt 10 kr.

T. Fürst József urnak Prágában.
A szakál-hagyma a joggal csodaszernek nevezetű. Allig négy hetl használata után örömmel tapasztalom régi óhajtaison teljesülését. Kérek stb. stb. Tetschen. Gindra Venczel, órásn.

T. Eder Ferenc urnak Brünben.
A nekem küldött Theodo-féle szakál-hagyma igen jónak bizonyult, mit köszönettel adok önnek tudomására. Mistek, 1879. szept. 25. Otpreda Iózsot.

Tisztelt gyógyszerész ur!
Megvallom önnek, hogy a szakál-hagymát, mint más hasonló szer, vásári lármának tartottam, azonban történetesen egy barátomnál ennek valódi jószágáról győződtem meg, tehát kérem, küldjön nekem egy csomaggal ezen kitűnő szerből.
Budweis, nov. 18. Michur A.

Tekintetes ur!
Örömmel értesítem önt, hogy küldött szakál-hagymája igen hatásos szer. A rövid idő, mely óta azt használom, elegendő volt arra, hogy erőteljes szép szakállt növesztett. Ismerősöm részére kérek még két csomagot postán küldeni.
Linz, 1882. jun. 25. Tisztelttel Linhart K.

T. Fürst József gyógyszerész urnak Prága.
Ezen szakál-hagyma valóan megérdemli a csodaszern elnevezést, mert a négy hét, mely óta azt használom, oly eredményt mutat fel, hogy biztos vagyok benne, miszerint újabb négy hét múlva régi vágyam teljesülni fog. Kérek stb. stb. Korn A.

Kapható Budapesten Török József ur gyógyszerárban, király-utca 7. sz.; Pozsonyban Pis-tory Felix gyógyzertárban; Szegeden Harczay Károly gyógyszerárban. 10

CLARIDAD (természetes haj-szín)

mint egyedüli és biztosan ható szer ismeretes, mely 8 nap alatt a hajnak eredeti természetesen színét minden árnyalatával visszaadja. N. B. Claridad foltokat nem hagy hátra és a fejbőrt, kezet vagy fehérműt nem piszkítja stb. Egy üveg Claridad ára használati utasítással 1 frt 50 kr. — „PUREZA” a legjobb festő szer, mely 10 perc alatt a legerősebb szakálhajat barnára vagy fekete-re festi. Ára 2 frt. Egy czik megrendelésénél 20 kr. csomagolás számítatik.

Utánvét mellett kapható Behrend Gusztáv Bécs. verl. Kärntnerstrasse 48. — Budapesten Emmerling és Rabschnál koronaher czeg-utca 11. sz. — Prágában: Dr. Richter gyógyszerárban az arany oroszlán-csokhoz. 30

Alólirott, egyedül valódi olsó beszerzési forrása a termelő országokból egyenesen behozott nyers kávénak

47. kiló tiszta göngyűlyt tartalmazó zacskókban az ország postai utánvétele mellett megküldi az alább jelzett kitűnő tiszta erőteljes, illatos, hamisítatlan tiszta jókat. 1 kiló tiszta nyírszalag elvámolva, s a megrendelő minden kiadásainak bérmentesítésével melletti ára a következő:
Gyöngy Ceylon a legfin. két 1.1.98
Gyöngy Costarica, zöld 1.74
Gyöngy Manilla, világos 1.65
Ceylon A, legfin. nagyszemű 1.70
Ceylon B, ún. zöld 1.58
Mocca, valódi arabiai 1.84
Afrikai Mokka, sárga 1.54
Menadó, legfin. aranyjávai 1.60
Cuba, a legfin. nagyszemű 1.80
Java, a legfin. zöld 1.42
Domingo, válogatott 1.40
Santos, kellemes ízű 1.38
Rio, világos nagyszemű 1.34
Bahia, jó és erőteljes 1.22
Jamalca, erős, finom 1.30

Narancsok

vagy citromok Messinából, a legfinomabb érett s válogatott gyümölcs új szilretelés, 35—45 darab egy igen csinos 5 kilós kosárban, a fagy veszélye ellen tengeri-fűvel védve, egy kosár ára elvámolva, mindennemű kiadások bérmentesítésével 1 frt 90 kr.
Három kosárban egyszerre egy cím alatt s az országnek bérmentes beküldése melletti megrendelésénél kosárankint 14 kraj oltosóbb. 17

MAITI R., Triest.

As Athenaeum könyvkiadó-vatalában (Budapest, Ferenciek tere, Athenaeum-épület) s által minden hiteles könyvtárban kapható:
A KIK KÉTSZER HALNAK MIBI Regény.
Irta: JÓKAI MÓR.
Négy kötet ára 4 forint.

Elvesztett és elgyengült férfierő
Tehetlenség.
Biztos segély! A csász. kir. szabadalmazott carbon-nemiszervit zuhanyvív barki is meggyógyít hatja (különböz használva) biztosan s állandóan, gyakran már 24 óra alatt, még ott is, ahol már semmi sem használt, még az évek óta tartó tehettlenséget is. Kellemes, észrevétlen gyógymód, tökéletes kigyógyulás káros izgatás nélkül. A legelőbbiek professzorok és orvos szaklapok, a legmelegebb orvos ajánlatok s a gyokeresen kigyógyítottak köszönlőiratai, minden érdeklőnkül ajánlják a szenvedőknek a carbon-zuhany azonnali megrendelését, mely állandó sikert biztosít. Teljesen felszerelve s használati utasítással 5 frt 80 kr. Töltőtartás melletti megküldés, és a csomagolás a tartalmat és eredetét nem áruljuk fel. A csász. kir. szabadal. carbon-zuhany főraktára Buxbaum J. R. urnál. Bécs, II. Ferdinánd strasse 25. 13

TÁNCZOS REZSŐ

Budapest, sugár-ut 28. sz.

ajánlja m. kir. kiz. szab. tűzmentes

pénzszekrényeit.

Goldenstein-féle

legújabb szabadalmaz. mosószer

megtakarít fát, világítót, szemet s fáradságot, mindenféle mosókészüléket nélkülözhetően tesz. s ment a káros s a fehérműt kártékonyan ható essentiót.

Egy palaczkkal elegendő 50 drb fehérműt mosására. Ára 20 kr.

Főraktárhelyiség Bécs, I. Fleischmarkt 15.

Készletben Bécs valamennyi fűszer- és gyarmatárú-kereskedésében. Ismét eladókknak árkedvezmény. 24

Figyelmeztetés. Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s többoldalulag kitüntetett sósborszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon czimjegyemet módosítom s arra kék nyomtalan saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén a gyszar-szind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl:

csúszos szakgatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, benuulások stb. stb. ellen. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghust erősíti és a száj tiszta, szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos a szer fejmosásra is, a hajidegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak eltávolítására.

Ara egy nagy üveggel 80 kr.
egy kisebb üveggel 40 kr.

Brázay Kálmán Budapest, IV. ker., Muzeum-körút 23.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven, bizományosaim névsorával ellátva, minden üvevhez ingyen mellékeltek.

Védjegy 319 és 320. sz.